

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica a șasea după Paști, a orbului

Duhul Sfânt Se face cuvânt pe pământ și Se face povățuitorul oamenilor. Eu, Domnul Iisus Hristos, sunt Cuvântul Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh și în acest nume Se slăvește Dumnezeu prin cuvântul Său din zilele acestea, și Tatăl Mă trimite să grăiesc pe pământ, căci pe pământ nu mai este cuvântul lui Dumnezeu pe nicăieri, ci este numai cuvântul omului, fiindcă omul nu s-a deprins să ia de la Dumnezeu povață pentru toate câte lucrează el pe pământ. Încă de la începutul lui cel din Eden omul a zis el și nu a zis ca Dumnezeu, Care l-a făcut pe el. Păcatul nerecunoștinței s-a încuibat în om încă din rai, și din această pricină a pierdut omul raiul, iar raiul l-a pierdut pe om, pe cel pentru care raiul a fost făcut de Dumnezeu, și iată, *«boul își cunoaște ieslea sa și pe stăpânul său, dar omul nu-L cunoaște pe Dumnezeu»*, așa cum este scris în prooroci.

Vin pe pământ cuvânt să-l fac pe om să Mă cunoască în cuvântul Meu și apoi să Mă aștepte și să-Mi ceară povața. Să se întrebe cu Mine omul, iar Eu să Mă întreb cu el, căci Eu pentru aceasta l-am zidit, și așa l-am zidit când l-am plămădit din pământ și i-am dat apoi suflare de viață și l-am făcut pe el om cu suflet viu. Vin pe pământ cuvânt acum, la sfârșit de timp, ca să-i fac să vadă pe cei ce nu văd și să le iau vederea lor, a celor ce zic că văd, căci omul M-a disprețuit încă de la începutul său cel de la Mine. Acum două mii de ani M-am făcut cunoscut Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, așa cum era scris să vin și să plătesc cu viața Mea pusă pe cruce răscumpărarea omului căzut din rai și din viață, și M-au cunoscut cei bolnavi, dar cei sănătoși n-au voit să se aplece. M-a cunoscut orbul cel din naștere orb, dar cei ce s-au născut cu ochi sănătoși n-au voit să vadă ca să creadă că Eu sunt Hristosul Tatălui, trimisul Lui după om pe pământ. Am luat pământ cu mâna, scuipând în el ca să-l pot muia, ca să-l pot plămădi, și am făcut din el ochi pentru cel ce s-a născut orb și i-am pus lui ochii la locul lor și l-am trimis apoi să-și spele fața și pământul din jurul ochilor ca să vadă apoi limpede pe Dumnezeu și pe oameni și pe sine să se vadă, după o viață fără de vedere cum a trăit el până atunci. Le-ar fi fost de ajuns aceasta ca să creadă oamenii că Eu eram Dumnezeu venit la ei de la Tatăl, precum era scris să vină Mesia din cer pe pământ, dar ei erau deprinși unii cu alții între ei și n-au voit să se deprindă cu Dumnezeu în mijlocul lor, și M-au stârpit apoi, iar Eu M-am întors apoi iarăși întru Tatăl și M-am întors suspinând și așteptând de atunci și până azi. Aștept și iar aștept. Îl aștept pe om să Mă cunoască în lucrările Mele și îl rog să deschidă ochii și să vadă. Pot Eu să-i deschid lui ochii, așa cum și fac de atâtea ori cu omul, dar îl rog pe el să și-i deschidă, ca să nu-l doară dacă umblu Eu la el și la îndărătnicia lui și la nevederea atât de bolnavă a trupului și a sufletului și a duhului lui.

O, neam român, Îmi apropii iarăși de tine cuvântul Meu, cuvântul Duhului Sfânt. De o bucată de vreme te strig pe tine la masa Mea de cuvânt prin izvorul cuvântului Meu cel din mijlocul tău, masa Mea cu poporul Meu cel luat din români, și-ți tot dau povață cerească, tată. Voiesc ca tu să nu fii nevăzător și surd la glasul Meu, care te cheamă ca să vezi și ca să auzi și ca să bei din fântâna Mea spre viața ta. De când am plămădit Eu cu cuvântul cerul și pământul, de atunci te-am ales să-Mi fii masă și casă acum, la sfârșit de timp. O, tu ești acum în strâmtorare mare, tată, și ia bine de la Mine ca să faci tu ochii mari, căci ție nu-ți lipsește pâinea sau haina, ci îți lipsește împăcarea cu Mine, tată. O, împacă-te cu Mine, iar Eu, Domnul, te-am învățat cum să faci ca să ne împăcăm și ți-am spus că nu e bună nedreptatea, căci cei ce se numesc în mijlocul tău biserica lui Dumnezeu, aceia nu-Mi deschid ca să le dau Eu pentru tine, ba Mi-au făcut și Îmi fac nedreptate, tată.

O, țara Mea de azi, o, neam român, dau să te povățuiesc, iar și iar dau să te călăuzesc și să-ți spun ce să faci. Dumnezeu-Cuvântul este în mijlocul tău cuvântând de mai bine de cincizeci de ani, și cu măiestrită taină lucrează El în mijlocul tău. O, cum să fac să pot să fac sfat cu tine pentru izbăvirea ta de orbire și pentru slava ta cu Mine apoi înaintea popoarelor? O, cum să fac să Mă ascuți? Cum să fac să-Mi cunoască adevărul și glasul Meu cel de azi mai-marii tăi care stau pe scaune de slujitori de biserică și de legea lui Dumnezeu pe pământ cu oamenii? O, cum să fac cu voi să fiți credincioși glasului Meu cel de la sfârșit de timp pe vatra voastră, fii români? O, de atâtea ori Mi-am îndreptat cu duioșie spre voi cuvântul Meu cel de azi. N-aveți putere de credință, dar vă pot da Eu, fiilor, căci turma română are lipsă mare de Dumnezeu pe pământul ei când Eu, iată, sunt în mijlocul ei plângând la picioarele ei ca să-și deschidă inima și cămara cunoștinței și ca să-L cunoască pe Dumnezeu. V-aș întreba pe voi ca să-Mi răspundeți apoi, aveți ceva de câștigat că nu Mă primiți cu povața slavei cuvântului Meu, care curge rău al vieții în mijlocul acestui pământ binecuvântat din vecii, aparte binecuvântat pentru vremea Mea cea de acum ca să vin cuvânt pe pământ în casa aceasta și să cârmuiesc cu glasul Meu de Păstor blând și smerit corabia aceasta prin valurile de pe pământ?

O, Eu nu vreau să-ți fie ție rău, țara Mea de azi, dar cu cine să Mă pot înțelege pentru tine în mijlocul tău? Nu te teme de zile grele, ci teme-te de depărtarea ta de Mine, tată. Te povățuiesc spre legea Mea, că vreau să te așezi întru ea, iar dacă tu nu vrei, Eu vreau așa și te aduc la voia Mea, căci în mâna Mea stă toată voința. O, nu disprețui certarea când ea te încearcă cu toate greutatea ei! Învață-te să te întorci la străbunii tăi cei sfinți! Ei nu spurcau cu nimic, cu nimic zilele de post și de sărbători și ziua odihnei Mele. O, nu te teme că-ți va fi greu, ci teme-te de greul și de durerea care se urcă la Mine de la tine când văd că în neamul Meu român se calcă peste legea cea sfântă, cea din părinți, și scris este că cei ce calcă legea sunt pedepsiți de ea. Îndeletnicește-te să fii cuminte și să postești cele trei zile din săptămână, luni, miercuri și vineri, căci aceste zile sunt ființe în cer și sunt lovite de pe pământ și sunt numai și numai răni pe ele, cele mai rănite ființe dintre cele din cer. O, nu trebuie neamul creștinesc să mănânce pe cele oprite pentru zilele acestea, nu trebuie. Nici măcar untdelemn nu trebuie în bucate în zilele pentru postire, darămite altfel de hrană oprită pentru zilele în care sfinții și părinții au scris post de bucate! O, nu te teme că mori de foame, fiu român! Tu de neascultare mori dacă mori. Mânncarea cea fără de socoteală sfântă îți aduce boli și durere în trup și în viață, căci sfinții și îngerii se răzbună pentru ranele Mele de la om, iar tu știi aceasta, dar nu mai vrei să ascuți, tată.

O, neam român, te aduce Domnul din spate la voia Lui, dar nu ridică glas de cârtire, nu te ridică cu cârtire peste cei ce stau sus la cârmă, care ar fi să se îndatoreze pentru tine la neamuri străine, ca să te robească ele apoi la voia lor. O, fii înțelept, neam român, căci nimeni, nimeni nu e bun pentru tine, nimeni decât Dumnezeu. Hai, tată, să ne sprijinim noi între noi prin greu și prin lipsuri, și să nu-ți fie greu să te așezi în legile Mele sfinte, căci ele te vor scoate din toate strâmtorările care vin. O, te-aș voi cu mare dor să nu mai cheltui bani pe păcat și aș voi să fugi de otrava de la tutun și de la băutură, căci Eu, Domnul, am binecuvântat numai apa și vinul, tată. O, te-aș voi cu mare dor să nu mai mănânci carne, căci carnea te îmbolnăvește și cu trupul și cu sufletul și îți aduce bube în trup și în duh și te umple de teama trupului ucis de tine ca să-l mănânci apoi. Zadarnic, zadarnic am spus Eu omului poruncă mare: *«Să nu ucizi, omule!»*. O, zadarnică a fost porunca aceasta a Mea pentru om. M-a atras omul tot la voile lui ca să-l las să mănânce carne, dar mai bine îi este lui să se tragă el în voile Mele, și, fie de voie, fie de nevoie, se va trage omul în voile Mele pe pământ, căci scris este că va veni cerul cel nou și pământul cel nou și dreptatea a toate, și așa va fi, și îngerii Mei vor împlini așa. Amin.

O, dacă tu, neam român, vei vrea și Mă vei asculta, vei fi tu cel mai slăvit neam de pe pământ, căci harul Meu și Duhul Meu Se va coborî peste tine și te va umbri și vor veni spre tine neamuri, precum este scris, și vor lua din slava Mea cu tine și te vor dărui cu daruri, tată, așa cum este scris de cea aleasă pentru slava Mea, și iată, de aceea te povățuiesc să te împaci cu

Mine și să te înveți să faci voia Mea, o, țara Mea de azi. Fii cuminte, tată! Caută să vezi bine în povața Mea și fugi de gustul și de fapta păcatului. Postește zilele de post, cinstește zilele de sărbătoare și ziua odihnei Domnului, iubește frăția și umilința, răbdarea și sfințenia, tată, și vei vedea iubirea Mea și slava Mea cu tine, că este scris de tine să ai viață cu Dumnezeu pe pământ și să vezi apoi cu ochi limpezi pe Domnul tău, pe Stăpânul tău Iisus Hristos, Care, iată-L, grăiește cu tine pe vatra ta. O, nu te teme de sărăcie, ci teme-te de bogăție, tată, căci bogăția piere! O, nu te teme de lipsuri, ci teme-te de toate cele stricate și vinovate, că multă, multă hrană din care tu iei și mănânci are boală pusă în ea pentru tine și are duhul rătăcirii de Dumnezeu în neorânduiala cu care ea este făcută de omul cel fără Dumnezeu în el. Și te rog, fiu român, te roagă Dumnezeu, închină cu semnul sfintei cruci când bei apa și când mănânci, și închină-te și te roagă când te culci și când te scoli și când te trezești din somn noaptea, și ia de ajutor între Mine și tine pe mama Mea Fecioară ca să ai mamă și tată, dar ca să ai, trebuie să-i ascuți ca un copil, căci scris este: *«De nu veți fi ca pruncii nu veți fi cu Dumnezeu și cu împărăția Sa»*.

Stau în sfat cu voi, fii români, și vă rog pe voi să deschideți cartea istoriei și să stați o clipă față în față cu străbunii acestui neam și întrebați-vă apoi dacă arătați ca ei, ca fii ai lor, ca urmași ai lor. O, frumos și creștinesc și iubit de Dumnezeu a fost portul românului! De ce, de ce, tată, l-ați părăsit și n-ați iubit să fiți frumoșii Mei? Iată cum vă luați după străini! Ați pierdut mândria aceea sfântă de a fi frumoși ca sfinții, ca străbunii, o, fiilor. Eu, Domnul, v-aș vrea pe toți împodobiiți cu strai plăcut lui Dumnezeu, v-aș vrea prinți și prințese după port și n-ar mai fi nici un neam mai frumos pe pământ ca și neamul Meu român, pe care Tatăl l-a hărăzit al Meu acum, la sfârșit de timp, și iată, Eu vin în mijlocul lui cuvânt și îl povățuiesc pe el spre iubirea Mea cea de sus pentru el. O, trezește-te, tată, și arată-te întru toate neam al lui Dumnezeu, căci Eu sunt Împăratul făpturii și te vreau întâiul pe pământ înaintea Mea, ca să se închine Mie și ție neamurile, tată, dar ascultă-Mă și nu te teme de sărăcie și de lipsuri dacă Mă ascuți!

Eu, Domnul Dumnezeuul tău, voiesc să te pregătesc frumos pentru masa Mea cu tine, popor român. Tu, tată, ești otrăvit de vremea cea de azi, vreme rea cum n-a mai fost pe pământ, vreme ascunsă de ochii tăi, iar Eu sunt plin de durere pentru tine, căci tu ești sortit de Tatăl Savaot să porți slava lui Dumnezeu pe pământ, dar tu ești tare, tare bolnăvior. Voiesc să-ți dau din costița Mea viață, dar viața ta ar fi apoi să semene cu viața Mea și a sfinților Mei, nu cum te-ai învățat tu să faci cu viața ta și cu viața Mea. O, nu așa, tată, nu așa vreau Eu, nu așa pot Eu cu omul pentru puterea Mea pe pământ cu el, pentru statul Meu cu el pe pământ.

O, Mi-e tare milă de tine când te văd înțepat de vrăjmaș și de otrava lui, și aș vrea să te înviorez, neam român, și în chip curat să am ucenici de la Mine pentru tine ca să-ți fac bine prin ei din partea Mea, dar vrea-vor cei ce stau păstori peste tine, vrea-vor ei să Mă creadă și să Mă asculte ei pentru viața ta, pentru mila Mea de tine? Tu ești cuibuțul Meu cel de azi. Vin în mijlocul tău cu cuvântul Meu cel de azi și te găsesc tare bolnăvior. Stau înaintea ta cuvânt prin fiii cuvântului Meu cel din zilele acestea. Găsesc în mijlocul tău pe vrăjmașul Meu și al tău, care se teme de glasul Meu de peste tine, așa cum se teme șarpele care intră în cuibul cu bobocai ai păsării din pustie, și cu care Eu, Domnul, M-am asemănat prin jertfa Mea cea pentru om, iar când pasărea aceasta își găsește bobocii otrăviți în cuib, gata de moarte, o, ce face ea? Ea își străpunge coasta cu ciocul și își ia bobocii la sân și le dă lor din sângele ei, din viața ei, și nu le mai dă atunci din hrana pe care o strânge ea în trăistuță din apă, ci le dă sângele ei ca să-i aducă la viață, ca să scoată cu el din ei otrava șarpelui pitit în lipsa ei în cuibul bobocilor ei. O, așa dau Eu să lucrez în mijlocul tău, neam român, dar tu, tată, nu mai ești învățat să stai în cuib și să primești viață, și cum să fac Eu cu tine, oare, să te aduc la viață, să te scot din primejdie și să te aduc la iubire, la credință și la ascultare pentru acestea, o, neamul Meu cel de azi?

Sunt în mijlocul tău cuvânt de Duh Sfânt, neam român. Te povățuiesc și te îndemn să nu faci păcat împotriva Duhului Sfânt, căci Eu voiesc să te iert și să te vindec cu cuvântul Meu de peste tine, cu Duhul Sfânt, Care curge din gura Mea cuvântul râului vieții în mijlocul tău, țara

Mea cea de azi. O, am grăit cu tine în mijlocul poporului cuvântului Meu de pe vatra ta. Chem îngerii și sfinții să-Mi slujească în mijlocul tău împlinirea cuvântului Meu de peste tine. Vreau ca tu să înviezi înaintea Mea și să trăiești în Domnul pe pământ. Pace ție! Ascultă povața Mea! Citește-o și învață s-o îplinești! O, așează-te cu credință înaintea Mea și dă-Mi, o, dă-Mi inima ta, neam român, țara Mea cea de azi! Amin.

Am grăit în ziua aceasta cuvântul Meu cel blând peste neamul român, peste preoți și peste conducători și peste vrăjmașul neamului Meu cel de azi, slăvit de Mine prin lucrarea Mea în mijlocul lui. Ați stat înaintea Mea pentru cuvântul Meu cel de azi peste neamul român, o, fii din porți. Acum sfârșim cuvântul zilei și ne așezăm să cerem Tatălui împlinirea cuvântului Meu peste neamul român. Pace vouă! Stați înaintea Mea când Eu vin cuvânt pe pământ, căci durerea Mea Mă aduce la voi ca să-Mi faceți voi cale acolo unde trimite cuvântul Meu. Amin.

Mă apropii, fiilor, cu praznicul Înălțării Mele la cer după patima și învierea Mea, și vom sta la masă de cuvânt pentru pregătirea praznicului Pogorârii Duhului Sfânt și pentru calea poporului care se va aduna la izvor. Să cerem Tatălui vreme caldă și lină și să cerem pace multă și duh de lucru sfânt pentru numele Meu cel sfânt, care se slăvește între voi, fiilor. O, cercetați, cercetați mereu, mereu cuvântul Meu de peste voi și faceți-vă rodul lui, căci Eu, Domnul, trebuie să pot cu voi în vremea aceasta cu necredință mare în ea și trebuie să pot prin iubirea voastră, prin jertfirea voastră pentru lucrările Mele și prin credința voastră, credința fiilor lui Dumnezeu, care poate totul, totul prin voi, prin fiii cuvântului Meu cel de azi, o, fiilor. Amin, amin, amin.

26 aprilie/9 mai 2010